

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.07.2004
KOM(2004) 480 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

**Mod et globalt partnerskab i informationssamfundet:
Omsætning af Genève-principperne i handling**

**Kommissionens forslag til den anden fase af
verdenstopmødet om informationssamfundet (WSIS)**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Mod et globalt partnerskab i informationssamfundet:
Omsætning af Genève-principperne i handling
Kommissionens forslag til den anden fase af
verdenstopmødet om informationssamfundet (WSIS)**

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Deltagerne i verdenstopmødet om informationssamfundet har anerkendt, at **informations- og kommunikationsteknologi (IKT) er en af de vigtigste drivkræfter for vækst og bæredygtig udvikling** i vor tids økonomier. IKT medfører højere produktivitetsstigning og fremmer integration i samfundet. Genève-topmødet i december 2003 skabte fundamentet for en fælles strategi for informationssamfundet, i form af et sæt principper, der overvejende er inspireret af EU's plan for "et informationssamfund for alle", som blev udformet i forbindelse med Lissabon-strategien. EU har ydet et væsentligt bidrag til forberedelsesprocessen og til verdenstopmødets første fase og vil fortsætte sit engagement i multilateralt samarbejde som et grundprincip i sin politik over for den øvrige verden¹.

Efter Kommissionens to tidligere meddelelser om verdenstopmødet – hvoraf den første skitserede EU's holdninger² og den anden vurderede resultaterne af Genève-topmødet³, **opstiller denne meddelelse konkrete forslag til den anden fase af topmødet**. Forslagene vedrører navnlig gennemførelsen af verdenstopmødets handlingsplan, opfølgning på de to arbejdsgrupper (vedrørende dels finansiering af kampen mod IT-kløften og dels internetforvaltning) samt bidraget til forberedelsesprocessen.

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Den Europæiske Union og De Forenede Nationer: et argument for multilateralt samarbejde – KOM(2003) 526, 10.9.2003

² Mod et globalt partnerskab i informationssamfundet: EU's holdninger i forbindelse med De Forenede Nationers verdenstopmøde om informationssamfundet (WSIS) - KOM(2003) 271, 19.5.2003.

³ Mod et globalt partnerskab i informationssamfundet: Opfølgning på verdenstopmødet om informationssamfundet (WSIS) i Genève - KOM(2004) 111, 17.2.2004.

2. GENNEMFØRELSE AF VERDENSTOPMØDETS HANDLINGSPLAN

2.1. Generelle overvejelser

Den første fase af topmødet kulminerede i vedtagelsen af Genève-**principerklæringen** om et globalt informationssamfund og **handlingsplanen**, der bør ses som et fælles referencegrundlag for de forskellige aktører i alle dele af det globale informationssamfund. I den anden fase af topmødet skal **disse principper omsættes i konkrete resultater** på basis af handlingsplanen. EU anbefalede at koncentrere indsatsen om et begrænset antal særlige målområder for at opnå mærkbare resultater.

I kampen mod IT-kløften består udfordringen i at sikre, at alle kan få adgang til IKT til overkommelige priser. Derfor er det vigtigt at støtte tjenester, der kan medvirke til at gøre applikationer alment tilgængelige. Det foreslås, at gennemførelsen af handlingsplanen tilrettelægges således, at der sættes ind på forskellige niveauer: de overordnede rammer; anvendelsesområderne for IKT, forskning og udvikling.

For EU har opfølgningen af verdenstopmødet to dimensioner:

- **EU's interne politik for informationssamfundet** følges der op på i rapporterne om gennemførelsen af EU's lovrammer for kommunikationstjenester, i rapporterne om eEurope, i rapporterne om EU's forskningspolitik og i andre relevante rapporter. På grundlag heraf vil Kommissionen udarbejde en sammenfattende rapport, der dækker de forskellige politikområder.
- Forslagene i denne meddelelse vedrører **EU's politik i forhold til tredjelande**, baseret på den politiske dialog og samarbejdet med tredjelande på informationssamfundsområdet. Hovedvægten bør ligge på at skabe et forudsigeligt retsgrundlag, der fremmer innovation, og på konkrete projekter, der inddrager den private sektor. Denne politik har også som mål at fremme menneskerettighederne i tredjelande og bekæmpe misbrug af IKT.

2.2. Gunstige rammebetingelser

Først og fremmest må der skabes rammer, der tiltrækker investeringer og danner grundlag for en holdbar vækst og en udvikling, som inddrager alle i informationssamfundet. Sådanne rammer omfatter en række komponenter, der skal indføres på nationalt eller regionalt plan.

2.2.1. E-strategier

På verdenstopmødet var der enighed om, at det er vigtigt at lægge e-strategier på relevante niveauer, hvilket indebærer at:

- **det offentlige handlingsmønstre skal fornyes:** samspillet med civilsamfundet bør lettes og sociale tjenester omstruktureres, og der bør tilskyndes til samspil mellem interesseparter med henblik på at udvikle innovative strategier for at skabe mere effektive arbejdsmarkeder
- **det offentlige skal føre an** inden for sit eget aktivitetsområde ved at effektivisere den offentlige administration, tilbyde offentlige serviceydelser via Internettet og føre en politik, der fremmer integration i informationssamfundet

- **kapacitetsopbygningen skal styrkes**, ved at man styrer omstillingsprocessen og forbereder de kommende generationer på informationsfundet
- **alle interesseparter skal inddrages i udformningen af e-strategier**, og dialogen mellem myndighederne, civilsamfundet og den private sektor skal styrkes.

Et verdensomspændende **samarbejde om e-strategier** kunne bygge på den åbne koordineringsmetode for eEurope 2005. Kommissionens erfaring med at fastsætte fælles mål samt med indikatorer, benchmarking og udveksling af bedste praksis kunne udnyttes og danne grundlag for et gradvist mere omfattende samarbejde.

I særlige tilfælde kunne man overveje at mobilisere investeringsressourcer, f.eks. en mulig finansiel deltagelse fra Kommissionen og/eller medlemsstaterne i undersøgelser, der skal gennemføres, eller for at forbedre adgangen til infrastruktur og tjenesteydelser, som fastlagt i handlingsplanen.

På Genève-topmødet blev der oprettet et **globalt e-politikressourcenetværk (Global ePolicy Resource Network - ePol-NET)**, der skal bistå de politiske beslutningstagere på IKT-området i udviklingslandene med at udforme effektive nationale e-politikker og e-strategier. Kommissionen kunne undersøge betingelserne for at deltage i dette initiativ.

2.2.2. Lovrammer

For at udnytte fordelene ved informationssamfundet er det nødvendigt at skabe favorable lovrammer, således som det også anerkendes i handlingsplanen. I den forbindelse er det et absolut krav, at reguleringsmyndighederne er uafhængige. I EU's politikker hænger disse spørgsmål nøje sammen og behandles i forbindelse med eEurope. I udviklingslandene vil sådanne rammer gavne forbrugerne, hvis tillid til kommunikationstjenester er en forudsætning for, at landene integreres i det internationale IKT-marked gennem bedre og billigere adgang til IKT som følge af øget handel og lokale eller udenlandske private virksomheders investeringer.

Myndigheder over hele verden har erkendt, at det er nødvendigt at samarbejde, for at de kan opfylde deres offentlige ansvar for områder som sundhed, sikkerhed, miljø, kulturel mangfoldighed og forbrugerbeskyttelse, der i stigende grad er indbyrdes forbundne. Kommissionen kunne forestille sig at samarbejde med de **europæiske nationale reguleringsmyndigheder** om de aktiviteter i forbindelse med topmødet, der er forbundet med at fremme gunstige lovrammer.

2.2.3. *Bedste praksis, benchmarking og observatorier*

Benchmarking er af afgørende betydning, når man skal vurdere udviklingen i brugen af IKT samt informations- og kommunikationsteknologiens virkninger. Ifølge handlingsplanen skal der udvikles indikatorer til overvågning af fremskridtene for Tunis-fasen af topmødet og i tiden derefter. Handlingsplanen understreger også, at det er nødvendigt at overvåge, hvordan det skrider frem med at nå de internationale udviklingsmål, herunder målene i millenniumerklæringen. I denne henseende kræver udviklingen af indikatorer og kapacitetsopbygningen – navnlig for grupper, der risikerer at blive udelukket, og i udviklingslande – en samordnet indsats på nationalt, regionalt og internationalt plan, med inddragelse af mange forskellige interesseparter. En passende overvågnings- og benchmarkingforanstaltning for udviklingslandene og de nye vækstøkonomier vil bidrage til at udbrede **bedste praksis**.

Det er en forudsætning for udbredelsen af informationssamfundstjenester og -applikationer, at der er adgang til en IKT-infrastruktur til en overkommelig pris. Det er derfor nødvendigt, men ikke tilstrækkeligt, at der investeres i egnet infrastruktur. Yderligere en vigtig opgave består i at erhverve viden om, **hvordan** man tilvejebringer den nødvendige netinfrastruktur og adgang for brugerne. Oplysning om bedste praksis er af afgørende betydning. De nationale og regionale myndigheder har taget skridt til at stimulere deres **IKT-virksomheders konkurrenceevne**. I forbindelse med verdenstopmødet kunne man overveje at udnytte disse erfaringer som en model for, hvordan man **øger IT-bevidstheden på nationalt og regionalt plan**.

2.3. **De vigtigste anvendelsesområder for IKT**

E-integration går ud på at sikre lige adgang til informationssamfundstjenester for alle til en overkommelig pris. I den forbindelse er det altafgørende at fremme udvikling af IKT-produkter og -tjenesteydelser i informationssamfundet på grundlag principperne om **design for alle**⁴. Man kunne også overveje at iværksætte **tiltag for at forbedre e-tilgængeligheden**, baseret på forslagene i handlingsplanen.

Derudover kunne EU basere sit forslag om udvalgte applikationer på følgende højt prioriterede områder: e-forvaltning, e-sundhed, e-læring og e-forretning, idet forslagene i handlingsplanen gives konkret indhold og under hensyntagen til køns- og beskæftigelsesaspekter.

⁴ Ved ”design for alle” forstås udvikling af masseprodukter og -tjenesteydelser på en måde, der gør dem tilgængelige for så bredt et udsnit af brugerne som muligt.

2.3.1. E-forvaltning

E-forvaltning er brugen af **IKT i den offentlige administration**, kombineret med organisatoriske forandringer og opbygning af nye kvalifikationer. Formålet er at forbedre den offentlige service og de demokratiske processer, sikre menneskerettighederne og yde øget støtte til de offentlige politikområder. Her kan IKT gøre det lettere at takle mange af **udfordringerne i forbindelse med moderne forvaltningsskik**: effektivitet, ved at sætte det offentlige i stand til at nå en højere produktivitet, ligebehandling, dvs. betjening af alle borgere uden forskelsbehandling, samtidig med at individuelle behov tilgodeses, samt aktiv borgerdeltagelse. Borgerne og virksomhederne skal stå i centrum ved udformningen af onlinetjenester, der er let tilgængelige for alle.

2.3.2. E-læring

Alle bør have de **nødvendige færdigheder for at kunne høste det fulde udbytte af informationssamfundet**. IKT kan bidrage til at sikre alle i verden en uddannelse ved at fungere som et middel til at formidle undervisning og uddanne lærere. Endvidere kan IKT skabe bedre betingelser for livslang læring ved at sikre, at mulighederne når ud til dem, som er uden for den formelle uddannelsesproces. IKT kan også være med til at forbedre de faglige kvalifikationer. **E-læring supplerer de traditionelle metoder** og giver uddannelsesstilbuddet større rækkevidde. E-læring styrker evnen til at tilegne sig viden og vedrører dermed en lang række områder, såsom lokalt indhold, sproglig og kulturel mangfoldighed og intellektuel ejendomsret. **Initiativet "Global eSchools and Communities"** blev lanceret på Genève-topmødet og støttes af en række medlemsstater og internationale organisationer. Kommissionen kunne undersøge mulighederne for at støtte dette initiativ.

2.3.3. E-sundhed

Formålet med e-sundhed er at forbedre adgangen til sundhedsydelser samt øge kvaliteten og effektiviteten i disse. Desuden skal e-sundhed navnlig være et redskab for opbygning af borgercentrerede sundhedssystemer. Adgang til sundhedsoplysninger og -tjenesteydelser er en grundlæggende ret. Mange lande har ikke tilstrækkelige sundhedsfaciliteter og personale, navnlig i landområder og fjerntliggende områder. E-sundhedsapplikationer spiller således en vigtig rolle i udviklingssammenhæng, navnlig når det drejer sig om at nå de **sundhedsrelaterede udviklingsmål i FN's millenniumerklæring**.

2.3.4. E-forretning

Brugen af IKT udgør, især for små og mellemstore virksomheder, en kilde til væsentlige produktivitetsgevinster og besparelser i transaktionsomkostningerne. Udbredelsen af e-forretning står over for de samme udfordringer som indførelsen af offentlige serviceydelser på nettet: manglende **interoperabilitet, mangel på standarder og et behov for en mere effektiv udveksling af erfaringer**. **Kommissionen har oprettet en gruppe vedrørende e-forretningsstrategi, som den jævnligt rådfører sig med. Man kunne overveje at undersøge, om der kan opnås synergivirkninger af et samspil mellem denne gruppe og ePol-NET.**

2.4. Forskning og udvikling

Verdenstopmødet har anerkendt vigtigheden af **forskning og teknologisk udvikling (FTU)** både når det gælder om at sammenknytte universiteter og uddannelsesinstitutioner inden 2015, og når det gælder særforanstaltninger, som sigter mod at forbedre forskningsinfrastruktur og -teknologier.

I EU er en af de vigtigste mekanismer rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling, som omfatter foranstaltninger, der skal bidrage til at opbygge forskningskapacitet gennem international forskermobilitet og uddannelse af forskere. Der kan dog være behov for en revision af de nuværende instrumenter, således at tredjelande får mulighed for at deltage og kan integreres i EU's forskningsindsats og -programmer. Herudover kunne man tænke sig, at der tages fat på at udvikle IKT til rimelige priser, som er særligt velegnet til de dårligst stillede udviklingslande. Med henblik på opfølgningen af verdenstopmødet foreslår Kommissionen, at der fokuseres på **innovation i udviklingens tjeneste** og på en udbygning af **kommunikations- og forskningsinfrastrukturen** på grundlag af erfaringerne med GEANT.

2.4.1. Innovation i udviklingens tjeneste

I det sjette FTU-rammeprogram er der afsat et samlet beløb på 600 mio. EUR til internationalt samarbejde, hvoraf 90 mio. EUR er øremærket til forskning i informationssamfundets teknologier (IST-programmet). **Tredjelandes deltagelse** bør fortsat være et vigtigt mål i det næste rammeprogram. Man kunne også tænke sig, at EU deltager i forskningsprogrammer i tredjelande.

FTU-resultater bør kunne bruges af det størst mulige antal brugere. Tilgængelighed og integration bør indgå i projektovervejelserne, således at der ikke skabes yderligere hindringer for anvendelsen af teknologierne. Derfor er det vigtigt, at der investeres i FTU vedrørende ”design for alle” for masseprodukter og -tjenester. De nuværende instrumenter skal eventuelt revideres med henblik på at kunne inddrage partnere fra nye vækstøkonomier og udviklingslande i EU-projekter. Det må eventuelt også erkendes, at internationale samarbejdsprojekter kan være udformet anderledes end andre projekter. Projekterne skal give mulighed for at inddrage **lokale prioriteter** og bør baseres på lokal knowhow, men også drage nytte af multinationale virksomheders kvalifikationer.

Udvidelsen og de dermed forbundne større forskelle i velfærdsniveauet i Europa kræver flere investeringer i infrastruktur, terminaler og tjenester, som er let at bruge og fås til en rimelig pris. En førende position for Europa, når det gælder udviklingen af passende teknologier til de **”kommende 2 mia.”** brugere på verdens IKT-markeder, ville både være et værdifuldt bidrag til at opfylde verdenstopmødets mål og til at etablere større markeder for udstyr og tjenester udviklet i Europa.

2.4.2. *Verdensomspændende uddannelses- og forskningsnet*

Handlingsplanen anfører, at der må udvikles projekter og teknologier, der er tilpasset lokale behov og forhold. GEANT fremmer allerede **forbindelser mellem forskningsnet** i hele verden. Ved hjælp af finansielle midler fra forskellige kilder er der opnået en betydelig tilslutning til GEANT-nettet internationalt, hvilket har gjort nettet til et af verdens førende inden for sammenknytning af forskningsnet. Ved at trække på den europæiske ekspertise kunne udviklingslande hjælpes i deres arbejde med at etablere forskningsnet. Denne videnoverførsel kunne støttes af Europa-Kommissionen inden for rammerne af de nuværende udviklingsstøtteprogrammer. Man kunne eventuelt fastlægge det som et udtrykkeligt mål at videreudbygge GEANT-nettet til universiteter i de førende udviklingslande (Brasilien, Kina, Indien osv.) med Europa som hjertet i denne "videninfrastuktur".

EU kunne i denne forbindelse også føre an inden for **flersprogligt samarbejde** – et område, hvor man navnlig efter EU's udvidelse har rige og vidtspændende erfaringer.

2.5. **EU's tilgang til gennemførelsen af handlingsplanen**

Kommissionen kan tænkes at anvende eksisterende instrumenter og at indarbejde de foranstaltninger, der skal træffes, i EU's overordnede politiske relationer og samarbejde med sine partnere.

2.5.1. *Generelle retningslinjer og metoder*

Metodologien baseres på eksisterende instrumenter til dialog og samarbejde:

- **Nye naboer:** Der er en fælles interesse i at harmonisere lovgivningsrammerne og at hente inspirationen hertil direkte fra EU-lovgivningen, så der kan skabes et fælles område for elektronisk kommunikation.
- **Nye vækstøkonomier** (Brasilien, Mercosur, Kina, Indien, Sydafrika): Udviklingen af e-strategier, åbne markeder med konkurrence og industrielle partnerskaber kunne prioriteres.
- **Dårligst stillede udviklingslande:** Adgangen til infrastruktur og tjenester er fortsat det vigtigste problem. Der kan tænkes et initiativ, hvor potentialet i eksisterende spredt infrastruktur i lande syd for Sahara udnyttes ved hjælp af forskellige teknologier, herunder mobil- og satellitteknologi.

2.5.2. *Gennemførelsesinstrumenter*

Kommissionen og medlemsstaterne råder over en række instrumenter, som kan bidrage til gennemførelsen af handlingsplanen.

- **Udviklingsstøtte:** Det vigtigste punkt er masseinformations- og kommunikationsteknologier i udviklingsprojekter i tilfælde, hvor IKT medfører en merværdi, herunder fremme af menneskerettigheder og demokratisering.

- **Økonomisk samarbejde:** Der er indledt dialoger om politik og regulering mellem EU og dets partnere, som har fået en naturlig forlængelse i gennemførelsen af samarbejdsprogrammer⁵.
- **Internationalt videnskabeligt samarbejde:** FTU-samarbejde, navnlig inden for rammerne af IST-programmet medvirker til at fremme partnerskaber til fælles gavn, både med veludviklede lande og nye vækstøkonomier.
- **Finansielle institutioner:** Samarbejde med EU's finansielle institutioner som f.eks. Den Europæiske Investeringsbank om diverse projekter og programmer.

2.5.3. Samarbejdspartnerskaber

Følgende kategorier af partnere kan tænkes at give den største positive virkning:

- **Tredjelande eller regioner med bestående samarbejdsaftaler:** Det gælder f.eks. Latinamerika, AVS-lande, Middelhavsområdet eller De Nye Uafhængige Stater.
- **Interessentnet og offentlige/private partnerskaber:** Dette omfatter samarbejde med forskellige organisationer i civilsamfundet, reguleringsmyndigheder, udviklingsorganisationer eller forskningsenheder. Nøglen til handlingsplanens succes ligger i den private sektors og civilsamfundets opbakning til og deltagelse i dens gennemførelse. Der kan tænkes et samarbejde med individuelle virksomheder, brancheorganisationer, brugerorganisationer samt ikke-statslige organisationer (ngo).
- **Samarbejde med internationale organisationer:** Der kan tænkes et samarbejde med De Forenede Nationer og forskellige internationale organisationer med sigte på at øge synergivirkninger.

3. OPFØLGNING AF FØRSTE FASE

Ved topmødet i Geneve enedes man om at nedsætte to arbejdsgrupper under kontrol af FN's Generalsekretær til at behandle de to mest kontroversielle spørgsmål i første fase: forvaltning af Internettet og finansiering.

⁵ Samarbejdsprogrammerne med EU's partnerlande i Asien, Latinamerika og Middelhavsområdet omfatter demonstrationsprojekter inden for uddannelse, sundhed, lokalforvaltning og e-integration. Supplerende initiativer har til formål at styrke forsknings- og interessentnet.

3.1. FN's arbejdsgruppe vedrørende forvaltning af internettet

Et altoverskyggende mål for offentlig politik er Internettets fortsatte stabilitet og vækst samt dets evne til at generere samfundsmæssige og økonomiske forbedringer. Der er behov for at bygge videre på Internettets nuværende struktur for at styrke dets stabilitet og dets vækstpotentiale. Hvor det er muligt, bør der anvendes en **"bund-til-top"-tilgang til beslutningstagningen**, som involverer alle interesserede parter, herunder navnlig udviklingslande, hvis deltagelse i beslutningstagningen kan forbedres. Forvaltning af navne og adresser samt Internettets sikkerhed og pålidelighed, herunder bekæmpelse af spam, er de vigtigste prioriteter for myndighederne, idet de har en direkte virkning på Internettets korrekte funktion. Samtidig er der en lang række forvaltningspolitiske spørgsmål, som berører Internettet. Det gælder f.eks. skadeligt indhold, databeskyttelse og privatlivets fred, forbrugerbeskyttelse, e-handel, intellektuel ejendomsret og IT-kløften. Kommissionen kan tænkes at deltage aktivt i FN-arbejdsgruppens arbejde.

3.2. FN's taskforce vedrørende finansiering

Kampen mod IT-kløften var et af de vigtigste emner på Geneve-topmødet. Informations- og kommunikationsteknologi kan ikke ses isoleret, men indgår som led i en overordnet udviklingsstrategi og politisk dialog med modtagerlande. Det internationale samfund kan spille en aktiv rolle ved at udpege de potentielle fordele ved eventuelle nye politiske tiltag og ved at hjælpe interesserede lande med at udforme passende politikker, som tager hensyn til det enkelte lands forhold og prioriteter. Afhængigt af den endelige sammensætning af taskforcen for finansiering kunne Kommissionen overveje en aktiv deltagelse.

Internationalt samarbejde og finansiering i forbindelse med verdenstopmødet om informationssamfundet bør gennemføres inden for rammerne af Monterrey-konsensusen, som omfattede forslag om foranstaltninger med direkte udenlandske investeringer og andre private indtægtsstrømme, international handel samt finansielt og teknisk samarbejde.

I sin meddelelse om forløbet af Monterrey-konsensusen⁶ går Kommissionen ind for en styrket EU-koordinering på området udviklingssamarbejde. Støttemodtagende udviklingslande og lande med overgangsøkonomier kunne få hjælp til at blive bedre til at inddrage masseinformations- og kommunikationsteknologier i deres nationale udviklingsplaner og strategidokumenter vedrørende fattigdomsbekæmpelse samt til at koordinere finansiering fra donorer på en effektiv måde. I denne forbindelse kunne det foreslås at udarbejde et dokument, som beskriver medlemsstaternes og Kommissionens aktiviteter, således at der skabes **fuldt overblik over EU's udviklingsstøtte** på IKT-området.

⁶ Gennemførelse af Monterrey-konsensusen i praksis: Den Europæiske Unions bidrag – KOM(2004) 150 af 5.3.2004.

Opfølgning af EU's og AVS-landenes fælles erklæring om informationssamfundet i udviklingens tjeneste

I denne fælles erklæring, som blev underskrevet den 10. december 2003 i Geneve, enedes AVS-landene og EU om et strategisk partnerskab om informationssamfundet med henblik på i fællesskab at bidrage til gennemførelsen af handlingsplanen. Erklæringen bekræfter de fælles intentioner om at intensivere samarbejdet om at udvikle efterspørgselsorienterede informationssamfundsstrategier i AVS-lande og -regioner inden for rammerne af overordnede udviklingsstrategier, herunder om nødvendigt fattigdomsbekæmpelsesstrategier. Som et første skridt har Kommissionen for nylig godkendt et IKT-program til AVS-landene.

4. TVÆRGÅENDE TEMAER I INFORMATIONSSAMFUNDET

Geneve-handlingsplanen opfordrer også til at gøre en indsats inden for tværgående temaområder. Det ville navnlig være nyttigt med fremskridt på internationalt niveau inden for områder som sikkerhed, spam, forskellige softwaremodeller og intellektuel ejendomsret. Nogle af disse spørgsmål drøftes allerede i andre internationale fora (f.eks. drøftes intellektuel ejendomsret i World Intellectual Property Organisation), og der må foretages en vurdering af, hvor en drøftelse bør finde sted, da verdenstopmødet om informationssamfundet ikke nødvendigvis er det mest hensigtsmæssige forum for alle spørgsmål.

Net- og informationssikkerhed handler om at sikre et nets eller et informationssystems evne til at modstå uheld og handlinger i ond hensigt, der er til skade for disponibiliteten, autenticiteten, integriteten og fortroligheden af data og de dermed forbundne tjenester, der tilbydes af eller er tilgængelige via disse net eller informationssystemer. Kommunikationsnet er globale, og sikkerhedsspørgsmål sætter fokus på behovet for tættere internationalt samarbejde og en fælles fremgangsmåde. Selvom mange initiativer må tilpasses til lokale forhold, er det klart, at internationalt samarbejde bør få større udbredelse. Der er behov for at anvende en virkelig åben, global og tværfaglig tilgang til sikkerhedsspørgsmål, så det bliver muligt at håndtere sikkerhedsproblemerne kompleksitet og globale karakter på en effektiv måde.

Spam (uønsket kommerciel e-post) er endnu et internetproblem, som kan underminere tilliden i forbindelse med brugen af informations- og kommunikationsteknologier. Der bør træffes passende foranstaltninger på både nationalt og internationalt niveau for at bekæmpe spam effektivt og dermed gennemføre handlingsplanen. Den indsats, der gøres i EU og andre regioner i verden, bør modsvares af en lignende indsats på verdensplan. Europa-Kommissionen fremmer både bilateralt og multilateralt samarbejde, herunder i organisationer som OECD og ITU. Verdenstopmødet om informationssamfundet bør søge at gøre alle mere bevidste om problemet og om behovet for effektiv lovgivning mod spam, for internationalt samarbejde om håndhævelsen, for bedste praksis og (tekniske) løsninger fra industrien samt for mere brugerbevidsthed om spørgsmålet.

På verdenstopmødet er der enighed om at opmuntre til forskning og fremme bevidstgørelsen af alle interesseparter om de muligheder, der ligger i **forskellige softwaremodeller**, og hvordan de skabes, herunder privatejet, åben kilde- og gratis software, med henblik på at øge konkurrencen og udvalget, samtidig med at der sikres rimelige priser, og på at gøre alle interesseparter i stand til at bedømme, hvilken løsning der bedst opfylder deres behov. Det bør navnlig ses i forbindelse med samarbejde med udviklingslande. Fælles tilgængelighedsstandarder for nettet og ligeledes for IKT-udstyr kan føre til bedre og billigere produkter, som er kompatible på tværs af grænserne og letter adgangen til informationssamfundet og dermed forbundne tjenester for et stort antal potentielle brugere, som er udelukket på nuværende tidspunkt. Industrien vil også nyde godt af muligheden for at have større markeder, og det offentlige kunne tilbyde medarbejderne og borgerne bedre ydelser og miljøer.

Verdenstopmødets konklusion om beskyttelse af **intellektuel ejendomsret** var, at det er vigtigt at opmuntre til innovation og kreativitet i informationssamfundet. Det er en væsentlig forudsætning for "et informationssamfund for alle", at det gøres lettere for borgerne at forholde sig til spørgsmål om intellektuel ejendomsret og at få del i viden via en øget IT-bevidsthed og -kapacitet. EU lægger stor vægt på en tilstrækkelig beskyttelse af intellektuel ejendomsret samt overholdelse og håndhævelse af de fastlagte regler.

EU-initiativerne vedrørende disse tværgående temaer (f.eks. ENISA og handlingsplanen for sikker brug af Internettet) kunne anvendes til **modeller for en verdensomspændende indsats** og føre til en bredere global lederposition ved opfølgningen af verdenstopmødet om informationssamfundet.

5. KONKLUSION

EU dækker et bredt spektrum inden for internationalt samarbejde om informationssamfundet, og det kan bruges som udgangspunkt for de foranstaltninger, der skal udarbejdes forslag til i forbindelse med topmødet i Tunis. I denne meddelelse beskrives mulige foranstaltninger, som kunne udvikles yderligere i løbet af koordineringsprocessen for den anden fase af verdenstopmødet om informationssamfundet.

Forslagene i denne meddelelse kunne anvendes som grundlag for EU's bidrag til verdenstopmødets anden fase, hvorved Kommissionen og medlemsstaterne kunne have en omfattende pakke foranstaltninger parat til mødet i Tunis og dermed bidrage til, at topmødet får et vellykket forløb.